

Határokon Átívelő Imaközösség és Hitmélyítő Alkalmak

www.episzunago.com

KÉSZÜLJ FEL A HARCRA VILÁGIAS EGYHÁZ, vagy EGYHÁZ A VILÁGBAN? Hitmélyítő előadássorozat 6/2. (Bírák 7,8)

Igehirdető: Kiss Péter evangélikus lelkipásztor

Igehirdetés időpontja: 2023. 02. 14.

„Kegyelem néktek és békeesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól!” Ámen.

Hajtsuk meg a fejünket, imádkozzunk!

Először is köszönjük neked Uram azt a csodálatos győzelmet, amelyet véghez vittél értünk a Golgotán és amelynek részesei lehetünk, ha a tied lettünk és veled járunk. Köszönjük, hogy megtanítasz arra is, hogy lássuk az ellenség manővereit, szándékait és megvédsz ezektől a támadásoktól minket. Kérünk, segíts most minket, hogy rád figyeljünk és igéd eljusson a szívünkig. Ámen.

Kedves testvérek, hallgassuk meg Isten ígétjét, amint azt megírva találunk a Bírák könyvében, a 7. fejezet 8. versében a következőképpen:

Bírák 7,8 *„Akkor ez a nép magához vette az élelmet és amazoknak a kürtjeit. A többi Izráelből való férfit pedig elküldte, mindenkit a maga sátrába, és csak a háromezáz férfit tartotta magánál. Midjártábora alattuk volt a síkság.”*

Kedves testvéreim, sorozatunk második részéhez érkeztünk, a címe a sorozatunknak, ami egész héten a témánk: Világias egyház, illetve EGYHÁZ a világban? És itt az egyház, a második EGYHÁZ, kiemelten nagybetűvel vagy más színnel van írva a plakátunkon is. Az tehát a kérdésünk egész héten, hogy Isten gyermekei hogyan állhatnak meg a világban és ennek egyik része az, hogy egy harcban vagyunk benne az életünk folyamán. Mégpedig itt most koncentráltan a hívő embernek a megtérése, újjászületése utáni életszakaszáról beszélünk. Ez egy folyamatos harcot jelent.

Tegnap már volt szó arról, hogy az evangélium nem egy sikersztori, egy sikerevangélium, hogy miután valaki Krisztust befogadja, akkor attól kezdve minden problémája és gondja megszűnik és boldogan, betegség és baj nélkül éli az életét, mint az a bizonyos mondat szokott lenni a mesében, hogy „boldogan éltek, míg meg nem haltak”; hanem itt egy nagyon komoly folyamatról van szó. Istennek csodálatos terve van a mi életünkkel kapcsolatban, használni is akar bennünket és a mi életünket is még formálni akarja, folyamatosan tisztítja és erősíti, és így beszélhetünk arról, hogy egy folyamatos harc van az életünkben. Isten ígéje ma nekünk azt szeretné mondani, hogy készüljünk fel erre a harcra, mert harc folyik a lelkekért. Rögtön azzal szeretném kezdeni, hogy ezt

a harcot, az alapvető harcot az Úr Jézus Krisztus már megvívta és győzött a golgotai kereszten. Az Ő győzelme az alapja a mi életünknek és a mi harcunknak is. Azt is tudjuk, hogy ahol egy-egy ember életében, vagy egy gyülekezet életében, vagy egy közösség életében Isten Lelke elkezd munkálkodni, vagy van egy szolgálat, amin keresztül munkálkodik, ott az ellenség is rögtön elkezd támadni, tehát kialakul egy harc. Isten gyermekeit támadja az ördög. Az 1Péter 5,8-9-ben ezt olvassuk: „*Vigyázzatok, mert ellenségeitek az ördög, mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el: álljatok ellene a hitben szilárdan*”. Mi ez, ha nem harc? Támad valaki, nekünk pedig ellene kell állni, megvédeni önmagunkat, vagy megvédeni a környezetünkben levő testvéreinket is. Ha valaki megtér az Úr Jézushoz, akkor tulajdonképpen ebben a csatában, amiről itt beszélünk, a sátán elveszít egy embert, aki fölött addig uralma volt. Ugye az Úr Jézus is beszél erről, hogy jön az erősebb fegyveres és addig, amíg Ő nem jött, addig nyugalma volt az „előző tulajdonosnak”, de amikor jön az erősebb fegyveres, a nálánál erősebb, mindenét elveszi, és akkor jön ez a konfliktus, akkor alakul ki. Az Úr Jézus így szabadít ki embereket, megy – a kilencvenkilencet otthagya – az egy után, elmegy a bűnösök közé, sok-sok élethelyzetbe és látjuk, ha csak a mi életünk példáját néznénk, százféle emberből, százféle szituációból, de ami fontos, hogy Ő jött és kiszabadított minket az ördög rabságából és ezt az alapot, ezt a biztos alapot folyamatosan megerősíthetjük és tudhatjuk az életünkben. De ha már nem sikerült a sátánnak, az ördögnek az uralma alatt tartania, akkor később azon ármánykodik, hogy minket elbuktasson, elgáncsoljon, csapdába ejtsen, hogy alkalmatlanná tegyen arra, hogy Isten gyermekeként az Ő igéjét továbbvigyük, tehát szolgáljunk mások felé, vagy harcoljunk az elveszettekért, az elveszett lelkek mentésében részt vegyünk. A győzelmünk alapja tehát Jézus Krisztus, az Őbelé vetett hit, és ha ismerjük az ellenségnek a terveit, és harcmódorát, akkor ez igen nagy segítség. Ezért beszél is erről a Biblia, hogy meg ne csaljon minket a sátán – mondja a 2Korinthus 2,10-11-ben Pál, ezt írja: „*meg ne csaljon minket a sátán, mert jól ismerjük az ő szándékait*”. Ott egy konkrét ügyről beszél, hogy abban nem szabad, hogy engedjen – most nem megyek ennek a részleteibe. Ez volt tehát Pál apostolnak is a titka. Ezért tudott győzni, és ezért tudta hitben megvívni a csatáit, mert tudta, hogy ez a győzelem – a János levelében van ez az ige az 5,4-ben, hogy „*a győzelem, amely legyőzi a világot, a mi hitünk*”. És tudta, hogy hitben kell megharcolni, de tudta azt is, hogy mik azok a pontok, ahol támadni szokott a sátán, mi az ő módszere, mik az ő eszközei. Ezért szeretnék ezekről beszélni, hogy ezeket ismerjük és készüljünk fel. Tehát, a hit az, ami minket minden nyomorúság, nehézség, harc között fel tud emelni, hogy ne maradjunk benne azokban, hanem fölemel és így a Krisztussal együtt győzelemre juthassunk. Ez nagyon fontos, ez az alap.

Most azonban egy kicsit szeretnék beszélni az ellenségnek a harcmódoráról, és azokról a módokról, ahogyan minket támadni szokott. Hogyan is harcol ellenünk az ördög?

Kétféle támadásról szeretnék beszélni: a külső támadásról és a belső támadásról. A külső támadásnak három fajtáját szeretném majd részletezni és végül egy módot, egy fajtáját a belső támadásnak, menjünk ezeken röviden végig.

Szeretném javasolni testvérek, hogy az egésznek a háttéréként, majd fogok utalni a Gedeon történetére, az ott leírtakra ez a Bírák könyvének a 6., 7. és 8. fejezetében található, nem egy hosszú szakasz, érdemes lesz majd átolvasni, és mindazoknak majd egy kicsit utána is nézni, amikről beszélek. Remélem sokaknak ismerős maga az egész eseménysorozat, nemcsak egy történet ez, hanem egy valós megtörtént eseménysorozat, amiről itt beszélünk. Ugye ott arról van szó a 6. fejezet elején, hogy Midján folyamatosan – mondjuk így – kiszívta Izráel népének a véré. Folyamatosan ellepte őket és erőszakkal elvette mindenüket, amijük volt, amiket termeltek, az élelmiszert és folyamatosan elvették tőlük az élethez szükséges dolgokat. Tehát, gyakorlatilag leuralták Izráelt. Egy ponton azután, amikor azt látták, hogy próbálnak védekezni az izráeliek és kisebb erődítményeket és rejtékhelyeket alakítanak ki, akkor pedig felvonultak ellenük teljes haderővel. Akkor már Midján nemcsak saját maga, hanem az amálekitek és más szövetséges haderővel együtt

vonult fel, hogy pillanatok alatt elpusztítsa Izráel népét, Isten népét. Ez az a kettős stratégia, amiről tegnap Miklós testvérem beszélt, hogy először próbál megpuhítani vagy beolvasztani az ellenség, nyomás alá helyez, és amikor ellenállást tapasztal, akkor azt mondja, hogy most pedig irtsuk ki az Isten népét és totális támadásba lendül ellenünk.

Ennek a külső támadásnak, amiről itt szeretnék beszélni, az egyik fajtája, így fogalmaznám – egy kicsit magyartalan, de mégis hadd mondjam így – a „világias” világnak a támadása. Tehát amikor a világi hatalom az az eszköze az ellenségnek, a sátánnak, amin keresztül a hívőket támadja. Mire gondolok? Itt ugye a célja ennek a támadásnak mindig az, hogy ne hirdessék az evangéliumot, Jézus Krisztust ne emlegessék, megtérésre ne hívjanak embereket és az evangéliumot lehetőleg, vagy a Biblia üzenetét egyszerűen töröljék ki az emberek emlékezetéből, és ezt ne használják.

Ugye erre a világi eszközök, a világias világnak az eszközei azok a törvények. Egyszerűen olyan rendszereket épít fel a sátán, amikor olyan törvényeket hoznak, hogy megtiltják a hitet. Van ilyen? Hát igen! Én, ugye 65 éves vagyok és még ebben nőttem fel gyerekkoromban. Volt olyan szakasz, amikor keményen megtiltották, akkor én még nem éltem, az '50-es években és aztán a '60-as években pedig egyértelműen, ugye kezdődött azzal, hogy puhították a népet az evolúciónak az eszközével, az evolúciót tanították az iskolákban és így tovább... Olyan törvényeket hoztak, amelyekkel gátolták az egyházaknak a működését stb., nem akarok belemenni a részleteibe, de tudjuk ezt. Azt mondjuk, hogy elmúlt ez az idő, jaj de jó, túlvagyunk rajta, de ez nem egészen így van. Más formában ugyanígy lehetnek ma is olyan törvények, melyek Isten ígéje ellen mennek. Gondolhatunk a Bibliai idősakra is, ott olyan szabályok és törvények voltak, hogy imádni kellett a császárt, vagy még régebben Nabukodonozort. Tehát egyértelműen olyan politika-társadalmi törvényeket hoztak uralkodók, vagy uralkodó osztályok, vagy rétegek, vagy csoportok, mai világunkban, amelyekhez igazodnunk kell. Egy ilyen nagy átváltozás és átalakulás van folyamatban most is, ami a liberális törvényeknek – szoktuk ezt így mondani – a hangsúlyozása és erőltetése. Be akarnak olvasztani bennünket. Eltelt '90 óta, a rendszerváltás óta 30 év és most egyre felerősödnek ezek a világi hangok. Egyre erősebbek lesznek, készülünk fel rá, hogy igen, egyre erősebbek lesznek. Hogyha nem tudnak minket beolvasztani, vagy annak idején bizonyos korokban nem tudták a hívőket befolyásolni, megtörni, meghajlítani a derekukat, akkor nekünk támadnak. Ez így volt és várhatóan így is lesz. Meg akarnak ölni. Erről tegnap elég részletesen hallottunk és annak az egésznek a lelki háttéréről, és hogy nem várhatunk a világtól barátságot.

Mi a módszere az ellenségnek? Már részben említettem, ma úgy mondják: érzékenyítő agymosás. Tehát a kommunizmus idején volt az evolúció meg különböző materialista elméletek, a tudomány égisze alatt, vagy arra hivatkozva olyan elméleteket állítottak fel, hogy bizonyítsák, hogy a vallás az egy elavult dolog.

Most nem régen olvastam Richard Wurmbbrandnak a könyvét, ott is folyamatosan a vallató tisztek állandóan ezt erőltették, hogy a Biblia, a hit, a vallás dolga – a Krisztus hit, most erről beszélek természetesen – az egy elavult dolog és az meg fog szűnni. Hát hála az Úrnak nem lett igazuk. De ez megy, s amikor odajut a dolog, láthatjuk ezekből a példákból is, hogy akár erőszakos is lehet. Tudunk ma is már olyan helyzeteket, amikor erőszakkal börtönbe visznek embereket, mert pl. az utcán – Nagy-Britanniában láttam ilyen hírt, hogy – valaki hirdette Isten ígését és ott szóba került a szexualitással kapcsolatos bibliai idézet is – az már nem volt elviselhető, börtönbe vitték azt az embert –, most nem megyek ebbe bele, de ez felerősödhet, sajnos nem enyhül ez a folyamat. Ugyanígy a genderelméletnek a dolgait erősen nyomják. Azt, hogy mi bizonyos értelemben ezen a területen egy kicsit szívet képezünk, a mi kis országunk, ez ne adjon az elbizakodottságra okot senkinek. Mert tudjuk azt, hogy hatalmak és politikai erők egy ilyen kis országot pillanatok alatt le tudnak tarolni, vagy hatásuk alá tudnak venni, de ebbe most szintén nem szeretnék bele menni. Tudjuk azt is, hogy ennek egyik eszköze a megfélemlítés is, még mielőtt a direkt erőszak

elkezdődne. Megfélemlítés, szülők, tanárok fenyegetése – én magam is, mi magunk is átéltük, fiatalok voltunk, minket is megfigyeltek a BM-nek a beépített emberei és tudjuk azt, hogy az iskolákba, ahova jártunk, pld. a bátyám iskolájába elmentek ilyen tisztek és ott az ő tanárát, igazgatóját megfenyegették, hogy ő nyomást gyakoroljon arra a diákra, aki hitben járt. Tehát vagy a szülőket fölkeresték és mondták, hogy nem fognak menni főiskolára vagy kirúgják onnan, ilyen alattomos eszközökkel megfenyegették, vagy akár egyházon belül is voltak ilyen fenyegetések. Nos, és akkor utána következik a menetrend, mindig az: hamis vádak és az erőszak alkalmazása. Azért nem részletezem, mert szeretnék továbblépni és nem akarok nagyon hosszadalmas lenni. Készüljünk fel erre! Készüljünk fel, testvérek, az Úrtól hit által és az Úrral, a tőle kapott erővel hit által győzedelünk. Az Ő Lelke által győzedelmet arathatunk ilyen nehézségek között is. Ő fel tud ruházni. Lehet, hogy most nem tudjuk elképzelni, de ha ilyen helyzetbe kerülünk, Ő megígérte: megadja hozzá az erőt, megadja a szavakat, a lelkületet, azt az erőt, azt a szeretetet, amivel – mint ahogy olvassuk is az ilyen nagyon kemény üldöztetésen átment és börtönviselt testvérek beszámolóját is, hogy milyen erővel – tapasztalták Isten Szentlelkének a jelenlétét. Tehát felül tud emelni, mint ahogy a sast a szárnyai, a hit is olyan, a felhők fölött tud szárnyalni az, aki hitben jár.

Aztán a második terület, ahogy a Gedeon családjában látjuk azt, hogy masszívan jelen volt a bálványimádás. Az apjának egy külön Baál oltára – így mondja a Biblia – van, azt kellett neki lerombolni. Amikor Isten őt megragadta, megszólította és elhívta, akkor ezt a feladatot kapta, hogy rombolja le a Baál oltárát. Én ezt úgy fogalmazom meg, hogy ez a vallásos világ, tehát a sátán támad a vallásos világon keresztül. Direkt használom ezt a két szót az előbbihez kapcsolva, hogy a világi világ, világ a köbön, vagy a nem tudom hányadikon, tehát a totál világ; ebbe vannak azok a durva dolgok, amiket tapasztalunk a médiában, a beszéd romlása, amit tapasztalunk a hétköznapi életben stb. – ezeket most nem mondom, és van a vallásos világ.

Testvérek ne gondoljátok, hogy a vallásos emberek azok hívó emberek. Egyfajta hitük van, de abban az értelemben, ahogy a Biblia beszél róla, hogy kik a hívők – tegnap hallottuk, jó hogy erre utalhatok –, a szentek, akik el vannak különítve Isten számára, ez két külön dolog, tehát a vallásos emberek azok világi emberek. A világ áll mögötte, az egész rendszer mögött, hamis megtérés.

Testvérek, ma már sokan használják ezt a kifejezést, hogy ők megtértek, de ezek hamis megtérések; ha valaki az ateizmusból valamilyen vallásosságra tér, az nem igazi megtérés. Nem az Úrhoz tér, lehet, hogy az egyházához tér, lehet, hogy egy közösséghez tér, lehet, hogy egy hangulathoz vagy egy rajongáshoz, tehát sok mindenhez meg lehet térni. Így alakulnak ki a vallásos csoportok, vallásos rendszerek. A legrégebbiek a keresztyén jellegű vallásos rendszerek, a II. és III. századtól kialakulva mindmáig nagyon nagy tömegekre hatással vannak és gyakorolják a befolyásukat. A vallásos ember tehát nem újember, ez minket is megszokott téveszteni és akkor csodálkozunk, hogy ez az ember hívőnek mondja magát és akkor így viselkedik? Ne csodálkozzunk testvérek! Mindig kérdezzük meg magunktól, hogy van neki új élete? Hát honnan tudjuk? Mi vagyunk a kinevezett nagy ítézők, akik így kívülről megítélgetik? Hát nem. Ha van, akkor biztos elmondta volna már, hogy van. Megvallotta a Krisztust? Előjött a farbával? Nem. Évek óta lapul, hallgat, csak a vallásosság fontos neki? Van élő Krisztusa, bűneiből megszabadította őt az Úr, kihívta, új élete van? Nos, hát sokszor látszik, de nem akarom, hogy ezt ítéljük, én feltételezem sokszor, hát az Úr is nagy szeretettel és odaadással van minden ember iránt, nem erről van szó, hogy beszűkül a tudatunk, hanem, hogy legyünk realisták; tehát ne lepődjünk meg, ha kiderül, hogy nincs új élete annak az embernek. A vallásos ember tehát nem újember. A Biblia bizonyos esetekben hamis atyafiaknak mondja ezeket. Akikben a látszat megvan, de valójában a kegyesség ereje és a Lélek ereje nincs jelen az életükben, látszat-testvérek. Ugye ez a látszat-testvérség akkor derül ki, ha ledöntöd a bálványt, a bálványnak az oltárát.

Mint, ahogy ott kiderült ez a Gedeon apjának az esetében is. Nem maga az apja fordult vele szembe – most nem tárgyalom ezt a témát, hogy miért, de a lényeg, hogy a város lakói rögtön nekimentek

és szembefordultak Gedeonnal, amikor nem borult már le többé, illetve ledöntötte a bálványt. Mert addig, amíg valaki megtűri a bálványokat a saját életében, vagy akár a környezete életében is, vagy nem szól a másiknak, hogy figyelj, ez nem oké, pestiesen szólva, addig nincs gond, de amikor ez kiderül, akkor megint konfliktushelyzet adódik, tehát harc. Mi a célja a vallásos világnak, amin keresztül a sátán minket támad? Mindent csinálhatsz, vallásoskodhatsz bármilyen formában, csak Krisztus ne legyen a középpontban. Krisztust és az Ő golgotai keresztjét, a megtérést, az újjászületésnek a szükségességét – és ez nagyon fontos, hogy a törvényt, hát azt se... az se kell., majd hiszünk., ahogy érezzük., majd úgy jó lesz, ahogy érezzük magunkat... – , mindezeket túlzásnak tartják.

Nálunk például nagyon divatos dolog az evangélikus egyházban, hogy azt mondják: jó, mi titeket is elfogadunk, hívőket... Ez egy kegyességi irányzat, amit ti gyakoroltok. Van 6-8-10 féle kegyességi irányzat az egyházon belül és akkor ti vagytok ezek, akik a megtérést, meg a Bibliát szó szerint értitek, meg stb. Ez egy kegyességi irányzat, fogadjátok el, hogy ott van még az az 5-6-7 mellettetek, őket is szeressétek, legyetek közösségben, szolgáljatok együtt, hát ez egy közös dolog. Én tudom, mert engem erre akartak rávenni, amikor egy missziói központnak a szolgálatát bízta rá, és ez volt az ajánlat. Ez volt az ajánlat, amikor arról volt szó, hogy mehetünk-e tovább vagy nem. Ezt kellett volna csak tenni; beintegrálni magam oda, betenni oda, ti is ott lehettek, de vállaltátok föl, hogy ők is ott vannak és egyenrangúak, és voltak elég durva dolgok, de ebbe most nem megyek bele. Addig nincs probléma, amíg az ember eltűri a bálványokat és beintegrálódik ebbe, vagy nem teszi szóvá. Tehát, túlzásnak tartja mindezeket, ami Isten ígében le van írva.

Mi az eszköze? Mert itt az ellenség dolgozik, testvérek, ezt vegyük észre. Mi az eszköze? Itt a vallási nyüzsgés, a vallási aktivitás. Ilyenkor van minden, úgy szokták mondani az egyházon belül, hogy ezek ilyen szuper-projektek a gyülekezetekben, félreértés ne essék, ha jó a tartalom, legyen mindaz, amit itt elmondok (habár nem minden), van férfikör. Konkrét példára gondolok: férfikör. Mire jó? Nemrég még azt is megengedték, hogy az egyik férfi ígét olvasson, de azt mondták, hogy nehogy 10 percnél több legyen az az íge, és ne beszélj itt megtérésről, és akkor utána van egy kis beszélgetés, és időnként vannak nagyon jó gulyás-, meg pörkölt-partik, meg hozzá természetesen – egy férfinak kell – a bor is. A férfikör miről szól, hát férfiak vagyunk, hogy ez a gyülekezeti teremben vagy bárhol történik, hát kit zavar az? Az ilyen férfikörök jó gulyásfőzéseket, meg bogrács-partikat tudnak előkészíteni. Vagy van ugye kórus; nekem a szívem úgy örült, amikor hallottam – megemlétem a fehérgyarmati kórusnak a csodálatos, szép lelki éneklését, csodaszép. De hallottam egy-két más kórusról is. A benne résztvevők mesélték el, hogy már nem akarok menni, már nem megyek, mert folyamatosan megyünk fellépésekre és utána mindig – bocsánat női kórus volt ez, de ki kell mondanom – ivászat van, mondta el az egyik tagja, azért most már nem fogok oda többet járni. Hát van minden; vannak vásárok, nyüzsgés, csődület, sokan jönnek, reklám legyen. Vagy fesztiválok – ezekről nem is beszélek most. Nálunk is van itt – Szombathelyen élünk, nem titok, nyilvános dolgok ezek – vannak ilyen pogány fesztiválok, mint pl. a Savaria fesztivál. Természetesen megnyitották a templomot, hogy ott is lépjenek fel a zenészek és hát ez egy kulturális részvétel a város életében. Ezen kívül is nem tudom hányféle, nem akarok neveket mondani, hegedű-művészek és rock-énekesek léptek föl a templomban, csak hogy bevonzzák az embereket, hogy legyenek ilyen nyüzsgések és azt tudjuk mondani, hogy mi vagyunk a szuper csapat.

Hú ha, micsoda élet van itt ebben a gyülekezetben! Pedig az Isten ígéje hol van? Nem akarok kitérni az intézményeknek a helyzetére. Kellene, hogy ezek valójában tartalommal megteljenek, de ez egy kiüresedett vallási forma, és egy felszínes vallásos mozgalom, felszínes vallásos nyüzsgéssé válik az egész. Most hadd ne utaljak vissza – nemrégiben kezdtem újra olvasni Luther Mártonnak a schmalkaldeni cikkeit, amiben összefoglalja a reformációnak az akkor induló és ott meglévő első

szakaszának tanításbeli dolgait. Ott egyértelműen leírja, hogy milyen nagy üzlet a búcsú, hogy emberek, tömegek mozdulnak meg, költik a pénzt, stb.

De ennek a háttérében mindig az van, hogy mi vallásos emberek milyen jók vagyunk, milyen jól tudjuk tenni, és örüljön Isten, hogy mi szolgálunk neki. A módszer az az, ahogyan ez hat ránk, az az izgalmas kérdés, hogy hogyan hat ez a megtért, újjászületett hívő emberre, ez az egész vallásosság. Aki ebből jött ki, azért az óvatos, de van, aki nem ebből jött ki és bekerül egy ilyen közegbe. Akkor mit vár tőlünk ez a közeg? Megalkuvást vár, azt mondja, fogadjatok el minket így, mi így, ti úgy. Ne légy radikális, légy elfogadó, ne rekessz ki másokat, légy nyitott, sokszínűek vagyunk, sok út vezet a hegyre, van, aki erről az oldalról, van, aki a másik oldalról megy föl, de mindenki ugyanoda ér. Ilyen szlogenekkel szokták mondani, hogy vallási tolerancia, természetesen, nem kell annyira komolyan venni az embernek saját dolgát, és engedjük. Ha viszont nem működsz együtt velük, akkor már kirekesztőnek bélyegeznek, támadnak. A séma ugyanaz itt is, először a puhítás, utána a durvább eszközök is jönnek; hamis vádak – az Úr Jézusnál valós vádak voltak? Hátha a Mestert így kezelte a világ, akkor minket? – Hamis vádak. Nem is kell ellenük védekezni, mert tudjuk, hogy hamis vádak. Ki ítél meg minket? Különben ki ne találhatna bárki hívőnek az életében bűnt? – Persze, hogy találhat.

Amikor így támadás alá vesznek, ezek szándékosan hamis vádak, hogy minket meg tudjanak támadni. Sajnos a módszerei a vallásos világnak rafináltabbak, és néha aljasabbak és durvábbak, mint a világi világ módszerei. Most ebbe nem akarok belemenni, hiszen itt különböző mélységekről van szó, a támadásnak különböző mélységei és fokai. Akkor jövők egy kicsit még beljebb; testvérek ne haragudjatok meg, hogy erről beszélek, de kell beszélni róla, hogy a harmadik támadás nem volt ennyire világos és egyértelmű Gedeon esetében, mert ez a támadás nem is látszott támadásnak. Hiszen Gedeon, tudjuk azt, hogy amikor az Úr őt – úgy mondja az ige, hogy felruházta erővel, vagy Lelkével, tehát úgy van ott, mintha ráhúzott volna egy kesztyűt az Úr, a Lélek, felvette azt a kesztyűt, Gedeon életét uralma alá vette, attól kezdve Ő mozgatta, Ő vezette, Ő irányította. Akkor összehívott harmincháromezer embert, harcosokat, annyian jöttek össze. Leírja a Biblia pontosan, hogy melyik törzsekbe és hova küldött el követeket és összehívott egy jelentős csapatot. A harcosok köréből, a harcosokban volt ott a belső támadásnak nemcsak a lehetősége, hanem a veszélye. Isten tudta ezt és rögtön elvégezte a tisztítást a harcosokon. Elvégezte a tisztítást, de erről kell beszélnünk, hogy a megtért hívő embereken keresztül is támadhat az ellenség.

Most egyelőre – majd fogok a negyedikről is beszélni, amikor belőlem indul ki a dolog, de most – arról, amikor felém, feléd irányul egy másik testvér vagy testvérek részéről támadás.

Hogy is van ez? Lehet ilyen? Ez már megdöbbenő, ugye!? Ilyen is lehet? Hát igen, van ilyen. Itt ugye a harcosok esetében az Úr nem véletlenül mondta, hogy amikor összejött az a harmincháromezer ember, azt mondta neki, hogy túl sok, túl sok ez a nép, mondd, hogy akik félnek, azok menjenek haza. Gedeon nem látta, nem tudta kik félnek. Az emberek sem tudták, a harmincháromezer ember ott volt, mindenki mit látott? Ott van a fegyverzet, erős, harcedzett emberek és készek a csatára, de az Úr látta a szívüket, és azt mondta, aki fél, menjen haza. Ez miért támadás? Hát elég nagy támadás! Hát ha elindul a harmincháromezer a harcba és abból a kétharmada – mert tudjuk ugye, hogy tízezer maradt, tehát huszonháromezer hazament –, bevallotta – mire? – Isten szavára látta be és vallotta be, mert magától nem mondta volna, hogy én félek. Ha ez a huszonháromezer, amikor beindult volna a harmincezes támadása – nem tudom, nagyon nagy számú ellenséggel szemben –, ezek ott megijednek, félnek, visszavonulnak, vége az egésznek. Tudjuk azt – annyira részletekre nincs idő, hiszen egész héten át lehetne Gedeon történetéről beszélni, és nem tehetem meg veletek az a kínzást, hogy egy hétig mondom ezt a történetet, de gondoljatok bele –, hogy mi volt a másik oldalnak az a pontja, amit aztán Gedeon megtudott, az Úr mondta, hogy menj le a táborba, ott meghallotta azt a beszélgetést, amikor megtudta, hogy ezek félnek. Na, visszakanyarodva, az Úr ezt a félelmet megítélte. Megítélte és ezeket az embereket haza

küldte. Itt mindenképpen kell beszélnünk arról, hogy a félelem jelen van, jelen lehet egy hívó ember életében is. Ha harcra kell menni, ez a félelem szétszilálhatja a szolgáló harcosok közösségét. Mitől félhet a hívó ember? Nem félhet attól, hogy elveszti a megélhetését? – Hát félhet, testvérek, reális.

Annak idején nekem édesapám azt mondta: fiam, ne hagyj abba a vendéglátóipari főiskolát, mielőtt a teológiára mész. Én hallottam olyat, vagy láttam olyat, hogy kényszerítettek embereket, hogy a tojás beszolgáltatásról kellett volna prédikálniuk, és sajnos felolvasták azt a körlevelet, a párt által rájuk kényszerített körlevelet. Tehát nálad legyen a zsebedben egy olyan szakma, egy olyan diploma, ha a teológiát elvégzed, és ha valami ilyen kényszer lenne, akkor tudd azt mondani, köszönöm, akkor én nem megyek föl. Na, de én ezt nem mondhatom másoknak testvérek és azért van egy egzisztenciális függése sok hívó embernek, és nagyon szeretem és becsülöm, tisztelem a hívó lelkészeket, de ez egy óriási nehézség. Tudjuk, hogy egzisztenciálisan is támadnak. Tehát a belső félelem – hát ez a kétharmadát a csapatnak érintette és az Úr ezeket hazaküldte, később aztán alkalmassá tette őket a harcra, ezt tudjuk, mert hívta őket. Itt kell, hogy végbe menjen az életünkben egy olyan – majd a vége felé fogok kitérni – belső lelki felfegyverkezés, hogy az óembernek ezt a félelmét ne engedjük, hogy eluralkodjon rajtunk.

Lépek egy kicsit tovább: a másik szűrés – mert itt két ilyen erős szűrés volt – az pedig az volt, hogy amikor a vízhez értek – most ezt nem részletezem –, a lényeg az, hogy itt a testies hívó embereket szűrte ki Isten Szentlelke, akik egyszerűen neki hasaltak és védelték a vizet. És, akik nem, hanem úgy, hogy ott volt a fegyver a kezükben – mondom, nem megyek bele a részletekbe, a lényeg az, hogy itt is az egyharmadnál ez probléma volt. Majdnem azt kell mondanunk, hogy a 100%-ból 99%-nál ez probléma volt. Nem ítélek senki senki fölé, hogy az ember, aki megtér – most már kimondom a kulcsszót – annak az óembere fél. Persze, hogy fél. Vagy, hogy az óembere testies. Mi az, hogy testiesség? Sok területen megvan, nemcsak a szexualitás, vagy a mohóság, vagy az ilyen fizikai testiség, hanem a régi természethez kötött szellemi-lelki bűnök is idetartoznak, és ezek amikor uralkodnak fölöttünk. Ezeknek az a lényege, hogy minden körülöttem forogjon, tehát, ha víz van, akkor nem érdekel más, nem érdekel az ellenség, senki, ki mit mond, én szomjas vagyok, nekem az kell – ez a fajta lelkiület. Ezeket Isten meg akarja ítélni az életünkben és ezekből meg akar szabadítani és felül akarja írni – mai modern szóval mondva – az életünkben ezt a dolgot. Szabadulást akar adni. Azt mondja: öldököljétek meg az óembert – majd visszatérek még erre. Végül itt maradt ez az 1%. Mi a helyzet az 1%-kal? Ők ezeken a próbákon átmentek. Ezeket pedig megalázza az Úr. – Hát borzasztó! Mert elég keményen megalázta ezt a legjavát. A harmincháromezerezből a háromszáz, az elit csapat megmaradt, az elit 1%, és ennek az elit 1%-nak azt parancsolja Isten – Figyeljétek, le a fegyvert, a kardot, mindent! És akkor a segéderő – mi volt a segéderő? –, a kürtösök, a fáklyások, tudjuk, hogy jelentősége volt annak, hogy ezeket az eszközöket használtatta Isten, de ebbe most megint nem megyek bele. Csak képzeljétek el ezt a megaláztatást, de ezek az emberek kiállták ezt a próbát – milyen jó, hogy ilyen is van – és megalázták magukat, hogy most Isten fog cselekedni, nem én. Mert hiszen ez egy elég kemény próba, hogy csak segéderő legyek az Isten munkájában. Segéderő, második, ötödik, tizedik, századik. Mert az Úr megy elől és Ő harcol.

Eszembe jut egy olyan testvérnek a bizonyágtétele, aki elmondta, hogy még nem hívóként részt vett egy igehirdetésen, Turóczi Zoltán tartotta a Bibliaórát és ott szó volt arról a háromszázról, és a szívében az volt, hogy de szeretnék én is a háromszáz között lenni! Aztán az élete során sok nehézségen, nyomorúságon ment át, és aztán az Úr elhívta a háromszáz közé, és ott volt, elfogadta ezt a státuszt, hogy nem ő az első. Tudjátok, hogy mit mond az ige, hogy a vezetőnek mi a státusza? A hívó vezetőnek, egy szolgálatvezetőnek? Azt mondja, hogy az utolsó hely. Én kívánom, hogy itt közölünk, akik itt hallgatják – nem néztem meg hányan vannak itt –, hogy mindenki vezető legyen,

de annak az lesz az ára, hogy akkor utolsó leszel testvér. Akkor fog megáldani, és akkor tud használni az Úr. Ez a rend mi közöttünk ugye, Isten gyermekei között, hogy aki nagy akar lenni köztetek, az legyen a legutolsó, a ti szolgátok. Akkor milyen csoda, hogy Isten a próbák után győzelmet ad. Csodálatos győzelem, de még nincs vége. Nincs vége még az óember támadásának, ez a legdurvább, legizgalmasabb téma, tavaly egy héten át beszéltünk erről és még mindig erről kell beszélni; mert a hívők között erről kell beszélni. A győzelem után jönnek az újabb óemberi támadások.

Ha végigolvassátok az ezt követő fejezeteket, akkor látni fogjátok, hogy volt egy csoport, az egyik törzs az efraimiták, akiket nem hívott el Gedeon. De amikor a rajtaütés sikerrel járt és elkezdték üldözni az ellenséget, akkor hadba szólította őket, sőt konkrétan megmondta, hogy hova menjenek, és hol fogják el, zárják le az utakat, vizekhez vezető helyeket stb. A lényeg az, hogy amikor ezek az efraimiták találkoznak Gedeonnal, akkor azt mondják: hogyhogy te nem hívtál minket, hogy képzeled te? Ez a testvéri körön belül, a gőg, felüti a fejét – hát minket, nem hívtál a szolgálatba...? Te lenézel minket? Minket kötelező hívni. Gedeon ezt – hála az Úrnak – tudta kezelni, valószínű már, amikor nem hívta őket, akkor is ismerte ezt a lelkiületet, ami bennük volt, de Isten Lelke le tudja csillapítani. Szeretnék erre utalni és erre újra és újra rámutatni, hogy Isten gyermekei életében megvan a lehetőség az óember feletti győzelemnek, de annak egyik pontja, hogy le kell lepleződjön az óember, anélkül nem megy. Itt lepleződött az óemberi gőg a nép életében, az efraimiták életében.

Aztán ott van – ezt sem akarom hosszan mondani – két város, Szukkót és Penúél lakói nem adnak segítséget neki, hát elég nehéz helyzet, szüksége lenne segítségre Gedeonnak, de nem támogatják, nem adnak élelmiszert, nem segítik őt. Azt mondják neki: – mit akarsz te? – Hát nem győztél, mutasd meg, bizonyítsd be, hogy te olyan sikeres vagy, hogy téged az Úr megáld.

Nem tudom milyen kegyes kánaáni szöveg az, ami ilyenkor előjön, de ugyan mit akarsz te itt ezekkel a dolgokkal? Lenézték, nem vették komolyan, és ez is egy belső probléma, ami belülről szétbomlasztja Isten népét. Vagy a gőg, vagy ez a fajta lelkiület van a másik ember iránt. Ugye itt az óember bűneiről beszéltem, amikor minket érintenek ezek a negatív hatások és ugyanakkor – látjuk azt, hogy Isten munkáját is megrontják – ezeket le lehet leplezni, ezekre az a megoldás, meg lehet vallani, ki lehet irtani az életünkből. Azt mondja az ige: meg kell alázkodni és kiirtani, kiiktatni, kitakarítani a mi életünkből. A hívő ember ezt már meg tudja tenni és tudjuk, a testvéri szeretetből fakadó feddésnek van helye, ezzel helyre lehet kerülni. Ezek voltak tehát a külső, másoktól jövő támadások és még kell beszélni arról, amikor belülről jön, amikor a szívből, én belőlem jön a támadás. Itt már egy kicsit hasonló ahhoz, amiről eddig beszéltem, csak ott én láttam meg a másikat a bűnét és azon keresztül a támadást, az óemberi természetét. Ez alattomos támadás, nem szoktuk észrevenni, hogy belőlem is jöhet és akkor az szintén a másikat is bántja és a harcban szétbomlasztja a csatasort.

De ez egy előny számunkra, a hitben járó ember számára előny, ha lepleződik az óembere. Megtagadhatja, megökölkölheti, de itt egy dolgot figyeljünk, hogy én a saját óemberemet megökölkölhetem, ezt mondja; ökölköljétek meg az óembert a ti tagjaitokban, de nem azt mondja az ige, hogy a másik testvér tagjaiban ökölköld meg te az ő óemberét. Erre nem adott felhatalmazást az Úr nekünk.

Tehát, valahogy úgy kell rendezni a dolgot, hogy én, ha leplez az Úr, hogy én voltam a szukkóti, a penuélbeli, vagy én voltam az a gyáva, vagy testies, akkor nekem kell magamat Isten előtt megalázni. Itt ugye rengeteg terület van, ahonnan belső támadás vagy elgyengülés jöhet, ami gyengíti Isten népét. Gedeon életéből hármat szeretnék megemlíteni. Nagyon fontos, hogy itt mi magunkért vagyunk felelősek és nem a másikat. Azt szeretnénk mi csinálni, hogy a másik óemberét megökölkölni. – Hú, hát az könnyen megy, megítélni és beállítani a sarokba, hogy te ilyen vagy, olyan vagy. Ha ezt látjuk, hogy a másik óembere eluralkodott, akkor egy dolgot tehetünk,

harcoljunk érte, imádsággal keményen, kezdjünk el harcolni érte! Bizonyos esetekben ad az Úr lehetőséget, bizalmi alapon, talán szólhatunk is, megvannak ennek a különböző esetei, helyzetei.

Szeretnék Gedeon életéből három dolgot még említeni, aztán hamarosan lejár az időnk – Ági már jelez, hogy túl sok lesz, de ígérem, hogy rövidre fogom már. Ez a három pedig: a kétség, a bosszú és az Úr nélküli döntés kísértése és bűne.

Gedeon kapott az Úrtól egy megerősítést. Először kérdezte, hogy én vezesse ezt a harcot, én legyek a Te harcosod? Akkor kapott egy megerősítést, az áldozattal kapcsolatban és ezután még újra, annak ellenére újra kétségbeesett, kétségeskedett, hogy mégis csak én vagyok az, akinek ezt a feladatot adta, már amikor lerombolta az oltárt, már sok minden megvolt az életében.

Tehát a hívő ember is már túljut sok mindenben, már győzelmei, hitbeli pozitív élményei vannak, sok örömben van része és akkor kétség támad benne. - Igen, van ilyen, és az a kétség, hogy vajon én vagyok az...? Én képes lennék rá...? Hát én nem vagyok rá képes...!

Olyan megdöbbenő volt; egyszer egy szolgálói körben valaki sírva mondta el, hogy én nem vagyok olyan, mint a Cseri Kálmán. Nem kell olyannak lenned testvérem! Te legyél az, aki vagy, Kovács János, vagy mondhatnék még neveket. Nem kell olyannak lenned, mint ő, az Úr fel tud téged ruházni, minél kisebb vagy, annál jobban tud használni. Nem másokra kell hasonlítanom, mert akkor azt mondom, én nem vagyok erre képes – persze, hogy nem. De ebből is az Úr meg tud szabadítani, de ha ez a kétségeskedés ott van bennünk, akkor meggyengítheti egy szolgáló csapatnak az erejét.

Aztán itt van a bosszú. Az előbb említett két városnál beígérte Gedeon, hogy majd visszajön és elszámol velük – hát el is számolt. Nem kellett volna, ha mi Isten gyermekei vagyunk, akkor azt mondja: nem-nem, enyém a bosszúállás. Én megfizetek! Tudjátok kinek fizetett meg? Az Ő drága Fiának fizetett meg. Az Ő drága Fiának megfizetett. Nehogy ezt az ígét úgy alkalmazzuk, hogy enyém a bosszúállás és kívánjuk a saját bosszúnkat kiterjeszteni, akár egy hívő testvérré, akinek az óemberével ütköztünk, vagy a nem hívő, vagy vallásos emberekre, akikről beszéltünk. Ezeket az embereket Isten szereti, azért küld közé bennünket, azért tart ott a testvérek között, a meggyengült, elnehezdedt, aggódó, magukat féltő, ilyen-olyan – mondhatnám a jelzőket – testvérek között. Azért hagy ott bennünket, hogy segítsünk nekik, nem azért, hogy így bosszút álljunk, vagy elkezdjünk belső harcokat vívni egymás között. Ne állj bosszút magadért, sőt szeresd a te ellenségeidet, szeresd az ellenségedet! Testvérem, ezen a ponton is megölheted az óembert! Jó hírt mondok, megölheted az óembert, ha nem, akkor pedig betörhet rajtad az ellenség ezen a résen keresztül.

Végül még egy: döntés az Úr nélkül. Ebbe ment bele Gedeon – volt még más is az életében, ezt nem részletezem. Itt volt egy olyan, amikor minden sikerült, amikor áldás volt a szolgálaton, a harcon, megvolt már az Isten akaratának teljesítése, és minden rendben volt, akkor hoz egy olyan döntést, hogy szedjék össze az arany egy részét, nem mindent, korrekt volt... stb., ajánlották az egész királyságot – de nem... Ebből ő magának egy saját vallási rendszert alakított ki, aminek az volt a lényege: én már tudom, nekem már rutinom van, tudom mi a jó, tudom, mit kell tenni, ezek után, hogy ezt a harcot én végig vívtam.

Tulajdonképpen észrevétlenül félrecsúszott egy olyan irányba, amit Isten nem parancsolt neki. Abból kialakult egy bálványimádás, egy hamis istentisztelet vagy egy egyéni istentisztelet. Ha nincs Istennek a kontrollja vagy a testvérek kontrollja, akik ebben segítenek, hanem a sikerek közben olyanok, akik királlyá akarják tenni az embert – te legyél a király –, ez azért elég részegítő dolog, ha nem kontrollt gyakorló testvérek vesznek körül, hanem akik dicsérnek, azoktól óvakodjunk testvérek, mert ez veszélyes! Itt van egy nagyon-nagy veszély, hogy lám, én magam is tudok dönteni, akkor kialakul ez a csapda, így mondja az ige: törré lett a nép számára is ez, amit ő ott önfejűen csinált.

Drága testvérek, Isten ígéje azért beszél nekünk ezekről – kicsit hosszabban beszéltem erről –, mert nem akarja, hogy mi belecsússzunk ezekbe, vagy ha ezeket megítéli az életünkben, akkor úgy készülünk fel, hogy engedjük, hogy megítélje, kimondjuk rá a nem-et, öldököljük meg a tagjainkban az őembert és Krisztusban jussunk hitben győzedelmes életre. Jézus Krisztus győzött, és bennünket is győzelemre fog és tud vezetni.

Neki egész más a harcmódora, nem engedi, hogy az Övéi a világ harcmódorát és világi módon, őemberi módon harcoljanak. Ő ezt nem engedi meg. A 2Korinthus 10,4-ben azt olvassuk: „*a mi hadakozásunk fegyverei nem testiek, hanem erősek az Isten kezében*” – nagyon fontos, Isten kezében – „*erődítmények lerontására.*” Gedeonnak azt mondta az Úr, hogy te egyedül úgy megvered ezt a népet, mint egy embert, te fogod őt megverni. Tehát az a bizonyos kesztyű példa mutatja, hogy nem a kesztyű verte meg, hanem aki mozgatta, az Úr keze. Ha Isten gyermeke vagy, akkor Ő harcba hív téged is – a lélekmentés harcába, ez nem kétséges –, Ő azt akarja, hogy az emberek, akik még elveszettek és a világnak, vagy a vallásos világnak a hatása alatt vannak, hallják meg a jóhírt és felébredjenek.

Ez az Ő szándéka, ezt munkálja Ő, de előtte próbára tesz. Levetköztet bennünket – ugye itt a folyamat az őember levetkezésének folyamata – és felöltöztet a Lélek fegyvereibe és öltözetibe.

Befejezésként – ez a zárás, azt gondolom, a tervezett időt talán sikerült tartani – az Efézusi levél 6. fejezetéből szeretném elolvasni nektek a 10. verstől a 20. versig terjedő szakaszt, befejezésként.

„Végül pedig erősödjetek meg az Úrban és az Ő hatalmas erejében. Öltsetek magatokra az Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben. Mert a mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, melyek a mennyei magasságban vannak. Éppen ezért vegyétek fel az Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdve megállhassatok. Álljatok meg tehát, felövezve derekatokat igazságszeretettel, és magatokra öltve a megigazulás páncélját, sarut húzva a lábatokra, készen a békesség evangéliuma hirdetésére. Vegyétek fel mindezekhez a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosznak minden tüzes nyilát. Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, amely az Isten beszéde. Minden imádságotokban és könyörgéseitekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által. És legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve valamennyi szentekért; és érterem is, hogy adassék nekem az ige, ha szóra nyitom a számat, hogy bátran ismertessem meg az evangélium titkát, amelynek követe vagyok bilincsben is, hogy bátorságom legyen azt úgy hirdetni, ahogyan kell.”

Testvérem, felvetted már ezt a fegyverzetet? Vagy mindig azért sírsz, mert megint egy nyíl eltalált és jönnek és záporoznak rád a nyilak – ez természetes, egy harcban állunk. Itt van a fegyverzet. Használd a Lélek kardját is – ez az egy támadó fegyver van –, amely az Istennek a beszéde. A védőfegyverzetet is öltjük magunkra! Készüljünk fel a harcra, vessük le, vedd le az őembert és öltözzük fel az újembert és az Isten fegyverzetét! Ámen.

Imádkozzunk!

Uram, köszönjük neked, hogy úgy készítesz fel a harcra, hogy először is megmutattad, hogy Te győzelmet vettél, ő feltámadott, és azért beszélsz nekünk az ördögnek ezekről a cselvetéseiről, hogy ismerjük az ő szándékait és ellenálljunk, és azt ígérted, hogy akkor elfut tőlünk. Így kérünk téged, hogy vértess föl minket, készíts föl minket a harcra és Te vezess minket és tarts meg mindvégig. Ámen.

Most pedig mondjuk el együtt az Úr Jézustól tanult imádságot:

Mi Atyánk, Aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben úgy a földön is; mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól; mert Tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Végezetül vegyétek az áldást:

„Az Úr áldjon meg és őrizzen meg téged, az Úr világosítsa meg az Ő arcát terajta, és könyörüljön rajta, fordítsa az Úr az Ő arcát tefelé és adjon tenéked békességet.” Ámen.

HÁIHA KUTATÓASZTAL

MELLÉKLET, KIEGÉSZÍTÉSEK (készítette: Szabó Csaba)

Bír 7,8

[UFO]	Akkor ez a nép magához vette az élelmet és amazoknak a kürtjeit . A többi Izráelből való férfit pedig elküldte , mindenkit a maga sátrába, és csak a háromszáz férfit tartotta magánál . Midján tábora alattuk volt a síkságon.
[RAJ TAMÁS rabbi fordítása]	És kezükbe vették a nép eleségét és harsonáit , Izráel minden emberét pedig elbocsátotta kit-kit sátraihoz s a háromszáz embert megtartotta ; Midján tábora pedig tőle alant volt a völgyben.

Az adott igeversből 3 szót fogunk megvizsgálni:

Vizsgált szó	שׁוֹפָרְתִּיָּהֶם	ragozott forma, olvasd: SÓFROTÉJHEM
3/1.:	שׁוֹפָר	a ragozott szó alapszava, olvasd: SÓFÁR
Nyelvtan	Fn.Pl.masc.Constr+Suff.Pl.3.masc	

SÓFÁR: Jelentései, jelentés többletei – és bibliai hivatkozások:
(amiben mindenkitől kérem az aktivitást: keressük ki!)

- **legősibb zsidó hangszer;** A tölcseres fúvókájú hangszerek családjába tartozik. A sófár szó az (arámi nyelvű) sapír (szép) szóból származik, így feltételezett jelentése: szép hangú. A Talmud szerint ez a kosszarv emlékezteti a zsidókat arra a kosra, amelyet Ábrahám feláldozott fia helyett. A rós hásáná reggeli szertartás központi eleme is a sófárfújás.
- **sófár;** kosszarvból készült kürt;
- teofánia alkalmával: pl. Ex 19,16; Ézs 27,13;
- kultikus alkalmakkor: pl. Lev 25,9;
- háborúban, harci kontextusban: pl. Józs 6,4-6; 1Sám 13,3.
- A sófárt háromféleképpen szólaltatják meg, ezek a **tkiá**, a **svárim** és a **truá**.
 - **Tkiá** (fúvás) – egyetlen éles, egyenes kürtszó a sófár első hangja. Ez volt a nép összehívására szolgáló hang, erre a hangra vertek vagy bontottak tábort a pusztában vándorló zsidók. Amikor már nem vándorolt a nép, ez jelezte a szombat és az ünnepek kezdetét és végét.
 - **Svarim** (törések) – három elcsukló, sóhajtáshoz hasonló hang. Ezzel hívták össze a halott házához a rokonokat, barátokat, ismerősöket.
 - **Truá** (riadó) – kilenc apró, szaggatott hang. Ez a hang arra emlékezteti a zsidóságot, hogy Isten mellette áll, és megsegíti a bajban. Ezt a hangot háborúban és veszélyben is használták.

Vizsgált szó	שָׁלַח	ragozott forma, olvasd: SILLÁCH
3/2.:	שָׁלַח	a ragozott forma alapszava, olvasd: SÁLACH
Nyelvtan	Piél igetörzsben (<i>tehát intenzív, iteratív, gyakorító aktív cselekvést jelöl</i>): Perf.Sg.3.masc.	

SÁLACH: Jelentései, jelentés többletei – és bibliai hivatkozások:
(amiben mindenkitől kérem az aktivitást: keressük ki!)

- **hagy, enged valamit, szabad folyást enged valaminek:** pl. Gen 8,7; Jób 30,11;
- **kísér, kivezet, elvezet:** pl. Gen 12,20;
- **elküld, elkerget, száműz:** pl. Gen 3,23; Jer 15,1;
- **elbocsát, elküld:** pl. Gen 19,3; 1Sám 31,9; ++ jelen igénkben!
- **tüzet küld** valamire: Ez 39,6;
- más igetörzsben jelentésváltozatok vannak: például
 - Qal igetörzsben: kinyújt, szabad folyást enged, hagy;
 - Nifal igetörzsben: elküld,
 - Hifil: bocsát valakire valamit.

Ennél a szónál azt látjuk, hogy a 300-on kívül a többi népet (sereget) elküldte, elbocsátotta.

Vizsgált szó	הִחֲזִיק	ragozott forma, olvasd: HECHEZÍJQ
3/3.:	חָזַק	a ragozott forma alapszava, olvasd: CHÁZQAQ
Nyelvtan	Hifil igetörzsben (<i>mit jelent ez az igetörzs: kauzatív: műveltető, tétető; pl. királlyá tesz, megengedő – engedi, hogy kemény legyen – aktív</i>): Perf.Sg.3.masc.	

CHÁZQAQ: Jelentései, jelentés többletei – és bibliai hivatkozások:
(amiben mindenkitől kérem az aktivitást: keressük ki!)

- **megragad:** pl. Ex 4,4; Ézs 4,1;
- **feltartóztat:** pl. Ex 9,2; Ézs 56,2;
- egyéb igetörzsek jelentésváltozatai:
 - qal: erősnek lenni, bátornak lenni,
 - piél: megerősít, bátorít, felövez, kijavít.

Tehát testvérek, amikor a 300 ember megtartásáról olvasunk, akkor van egy ilyen jelentése: megragadta, feltartóztatta, ott tartotta, de olyan jelentés árnyalattal is rendelkezik (rendelkezhetsz), amivel az ÓSZ a bátornak, erősnek lenni-t is kifejezi.